

K á v é és fanfiction epilógus

Ariana, szombat 25 december 2021 - 18:23:17

Epilógus

Na, csakhogyl lehet t éged érn!

Elfoglalt voltam.

Carol színeskedve lebiggyesztette az ajkát, Maxet viszont ezzel nem vette le a lábáról. Amikor erre rájött, vigyorogva megvonta a vállát.

Ak önyveddel vagy a pasiddal? Jaj, várj, a két Q szorosan összefügg! Vigyorgott a lány, de ezen már Maxnek is mosolyognia kellett. Mi tagadás, ezek közül ő nem említi és általában ezt a reakciót váltotta ki belőle, így egyúttal viszont nem tagadhatta a boldogságát.

Az utolsó simításoknál tartunk.

Mármint a regénnyel, vagy végre beavatsz a piszkos részletekbe?

Carol: Max a kezébe temette az arcát, majd kispologott az ujjai között. Az agyamra mérsz.

Ugyan már! Nekem az is jó, ha megírod!

Álmodik a nyomor nevére elmagát Max. Az utóbbi időben annyira kevés ideje maradt az online jelenlétre, hogy most érezte csak igazán, mennyire hiányzott neki Carol. Akkor is, amikor ilyen dilis és perverz. Bár ha nem lenne az, két ketten sosem ismerték volna meg egymást.

Akkor hamarosan lapozható formában is olvashatlak? Minden lefixálva? Érdéklődött a lány izgatottan, és amikor Max bólintott, felsikított. Imádni fogom, már most tuti! Ti ketten egyúttal, egykötet szerzők jektént, hát minden álmodom így valójában!

En is valami ilyesmire gondoltam ismerte el Max vidáman. Bár még mindig csak akkor hiszem el igazán, amikor a kezemben tartom. És igen, a kétötet, nem más! Hozta hozzá, amikor meglátta, milyen arcot vág Carol, és biztosra vette a kötetek Q beszélt. Carolból kipukkadt a nevetés.

Hogy ismer!

Mint a rossz pénz. Apropos, rossz pénz, ami nem veszel: írtam valamit, amit esetleg elolvashatsz.

Úúú, most akarom!

Max átküldte a fájlt, ám amikor a reakcióra várt, meghallotta a kulcscsörgést, és hirtelen el is feledkezett a videóról. Csak akkor csapta le a laptopot, amikor John mögé sétált, és egy puszit adott az arcára. Az már végképp nem tartozott Carolra, hogy ezután mi történik.

Milyen napod volt? Érdéklődött a férfi, miközben a nyakába szuszogott. Max lehunyta a szemét, élvezte párja közeledését. Még mindig azt várta néha, hogy egyszer csak felébred, és kiderül, csupán álmodta az elmúlt majdnem egy évet. Azt is, hogy a férfi beszélt a kávészóajtáján.

Végre pihen Qs válaszolta. John halkán kuncogott.

Irgyellek, én ma egész nap rohangoztam. Ja, hoztam neked kávét. Emma üzeni, ha holnap is elkésem, elevenen megnyúz.

Elis tudom képzelnis óhajtott Max. Pár hónapja csak feleannyi időt dolgozott a bárban, mint előtte, de ragaszkodott hozzá, hogy beszélgjön a költéségekbe. Rádásul John lakása két sarokra volt, ennél kényelmesebbet nehezen talál

volna. Emma f Qn ök ösk öd és ét am úgy is megszokta, s Qt kedvelte a n Qt.

Sz óval ha j ól értettem, ma este teljesen az eny ém vagy susogta John, Max pedig beleborzongott a t ónusba, amit a f érfi haszn ált. Ezzel mindig azonnal levette a l áb ár ól.

Aha.

Az j ó, mert terveztem volna valami m ást is munk án k ív ül, v égre.

Max halkan kuncogott. Az elm últ p ár het ük a k önyv k ör üli hajr ával telt, m ár Q is nagyon ki volt éhezve a f érfi t ársas ág ára. Éppen ez ért egy pillanatig sem tiltakozott, amikor John ujjai bek úsztak a p ól ó anyaga al á.

Valahol a tudata m ély én érz ékelte, hogy a telefonja folyamatosan rezeg, val ósz ín qleg Carol önti r á épp a v élem ény ét, de úgy d önt ött, minden m ás v árhat. P épp a val ós ágg á v ált álm át éli &

V ége

[El Qz Q](#)